

אסתר

א,א ויהי, בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. א,ב בימים, ההם--כשבת המלך אחשורוש, על פסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה. א,ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. א,ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. א,ה ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בחצר, גנת ביתו המלך. א,ו חור פרס ותכלת, אחוזו בחבלי-בוץ וארגמן, על-גלילי כסף, ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--וודר וסחרת. א,ז והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין מלכות רב, ביד המלך. א,ח והשתיה כדת, אין אינס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש. {ס}

א,ט גם ושתי המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר, למלך אחשורוש. א,י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, ביין--אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא, זתר וכרפס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אחשורוש. א,יא להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-טובת מראה היא. א,יב ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך, אשר, ביד הסריסים; ויקצף המלך מאד, ונחמתו בערה בו. {ס}

א,יג ויאמר המלך, לחכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. א,יד והקרוב אליו, כרשנא שתור אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראוי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. א,טו כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, ביד, הסריסים. {ס}

א,טז ויאמר מומכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתי המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אחשורוש. א,יז כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה. א,יח והיום הזה תאמרנה שרות

פָּרַס-וּמְדִי, אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמֶּלֶכָה, לְכָל, שְׂרֵי הַמְּלָךְ; וַיְכַדִּי, בְּזִיוֹן וְקֶצֶף. אֵיט אִם-עַל-הַמְּלָךְ טוֹב, יֵצֵא דְבַר-מַלְכוּת מִלְּפָנָיו, וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פָּרַס-וּמְדִי, וְלֹא יַעֲבוֹר: אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא וְשִׁתִּי, לְפָנָי הַמְּלָךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ, וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמְּלָךְ, לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה. אִיב וְנִשְׁמַע פְּתֻגָם הַמְּלָךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ, כִּי רַבָּה הִיא; וְכָל-הַנָּשִׁים, יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן-- לְמַגְדוֹל, וְעַד-קֶטָן. אִיבא וַיֵּיטֵב, הַדְּבָר, בְּעֵינַי הַמְּלָךְ, וְהַשָּׂרִים; וַיַּעַשׂ הַמְּלָךְ, כְּדַבְּרֵי מְמוּכָן. אִיבב וַיִּשְׁלַח סֹפְרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמְּלָךְ-- אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ, וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ: לַהֲיוֹת כָּל-אִישׁ שֶׁרַר בְּבֵיתוֹ, וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ. {ס}

בא אחר, הדברים האלה, כשך, חמת המלך אחשוורוש--זכר את-נשתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. בב ויאמרו נערי-המלך, משרתי: יבקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה. בג ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלך שמר הנשים; ונתון, תמרקיהן. ביז והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תחת נשתי; ויטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. {ס}

בה איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. בו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. בז ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דדו--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. ביח ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. ביט ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים. בי לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. ביא ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלום אסתר, ומה-יעשה בה. ביב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשוורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו, ימי מרוקיהן: ששה חדשים, בשמן המר, וששה חדשים בבשמים, ובתמרוקי הנשים. ביג ובזה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. ביז בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגז סריס המלך, שמר הפילגשים:

לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. ב,טו
 ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא
 אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך,
 שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. ב,טז ותלקח אסתר
 אל-המלך אחשורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--
 בשנת-שבע, למלכותו. ב,יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים,
 ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם כתר-מלכות בראשה,
 וימליכה תחת ושתי. ב,יח ויעש המלך משתה גדול, לכל-שריו
 ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה, ויתן משאת כיד
 המלך. ב,יט ובהקבץ בתולות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. ב,כ אין
 אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר
 מרדכי אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. {ס}

ב,כא בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתו ותרש שני-
 סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח יד, במלך אחשורוש. ב,כב
 ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם
 מרדכי. ב,כג ויבקש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עץ; ויכתב, בספר
 דברי הימים--לפני המלך. {ס}

ג,א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא
 האגגי--וינשאהו; וישם, את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. ג,ב וכל-
 עבדי המלך אשר-בשער המלך, כרעים ומשתחנים להמן--כי-כן, צוה-לו
 המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. ג,ג ויאמרו עבדי המלך, אשר-
 בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עובר, את מצות המלך. ג,ד ויהי,
 באמרם (כאמרם) אליו יום ויום, ולא שמע, אליהם; ויגידו להמן,
 לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי. ג,ה וירא
 המן--כי-אין מרדכי, כרע ומשתחוה לו; וימלא המן, חמה. ג,ו ויבז
 בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש
 המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש--עם
 מרדכי. ג,ז בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שתיים עשרה, למלך
 אחשורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש
 שנים-עשר--הוא-חדש אדר. {ס}

ג,ח ויאמר המן, למלך אחשורוש--ישנו עם-אחד מפזר ומפחד בין
 העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתייהם שנות מכל-עם, ואת-דתי המלך
 אינם עשים, ולמלך אין-שנה, להניחם. ג,ט אם-על-המלך טוב, יכתב

לְאֶבֶדִם; וַעֲשֶׂתָּ אֲלֵפִים כְּכַר-כֶּסֶף, אֲשֶׁקוּל עַל-יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהָבִיא, אֶל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ. גִּי וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טִבְעֹתוֹ, מֵעַל יָדוֹ; וַיִּתְּנָהּ, לְהֶמֶן בֶּן-הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי--צָרַר הַיְהוּדִים. גִּיָּא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן, הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ; וְהָעַם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ. גִּיב וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכֹל-אֲשֶׁר-צָוָה הֶמֶן אֶל אַחֲשֵׁדֶרְפָּנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עַם וְעַם, מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ נִכְתָּב, וְנִחַתְתֶּם בְּטִבְעַת הַמֶּלֶךְ. גִּיג וְנִשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הַרְצִים, אֶל-כָּל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר; וּשְׁלָלִם, לְבוֹז. גִּיז פִּתְשָׁגוֹן הַכְּתָב, לְהַנְתֹּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גְּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהִיּוֹת עֲתִידִים, לַיּוֹם הַזֶּה. גִּיטו הַרְצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים, בַּדָּבָר הַמֶּלֶךְ, וְהִדָּת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה; וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן יֵשְׁבוּ לַשְּׁתוֹת, וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן נְבוֹכָה. {ס}

זא וּמְרַדְּכִי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרַדְּכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר; וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדוֹלָה וּמְרָה. זב וַיָּבֹא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אִין לָבֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלָבוֹשׁ שָׂק. זג וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וּדְתוֹ מִגִּיעַ--אֶבֶל גְּדוֹל לַיְהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפֵד; שָׂק וַאֲפֹר, יֵצַע לְרַבִּים. זד וּתְבוֹאִינָה (וּתְבוֹאֲנָה) נַעֲרוֹת אֲסֹתֶר וְסָרִיסָיָה, וַיִּגִּידוּ לָהּ, וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה, מְאֹד; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְּכִי, וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו--וְלֹא קָבַל. זה וַתִּקְרָא אֲסֹתֶר לְהַתֵּן מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר הָעֵמִיד לִפְנֵיהָ, וַתִּצְוֶהוּ, עַל-מְרַדְּכִי--לְדַעַת מֵה-זֶה, וְעַל-מֵה-זֶה. זי וַיֵּצֵא הַתֵּן, אֶל-מְרַדְּכִי--אֶל-רְחוֹב הָעִיר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ. זיז וַיִּגַּד-לוֹ מְרַדְּכִי, אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ; וְאֶת פְּרִשְׁתַּת הַכֶּסֶף, אֲשֶׁר אָמַר הֶמֶן לְשָׁקוּל עַל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים (בְּיְהוּדִים)--לְאֶבֶדִם. זיח וְאֶת-פִּתְשָׁגוֹן כְּתָב-הַדָּת אֲשֶׁר-נָתַן בְּשׁוֹשׁוֹן לְהַשְׁמִידֶם, נָתַן לוֹ--לְהִרְאוֹת אֶת-אֲסֹתֶר, וּלְהַגִּיד לָהּ; וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ, לָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן-לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵיו--עַל-עַמָּה. זיט וַיָּבֹא, הַתֵּן; וַיִּגַּד לְאֲסֹתֶר, אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכִי. זי וַתֹּאמֶר אֲסֹתֶר לְהַתֵּן, וַתִּצְוֶהוּ אֶל-מְרַדְּכִי. זיא כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית, לָבֵד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שֶׁרְבִיט הַזָּהָב, וְחָיָה; וְאֲנִי, לֹא נִקְרָאתִי לָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם. זיב וַיִּגִּידוּ לְמְרַדְּכִי, אֶת דְּבָרֵי אֲסֹתֶר. זיג וַיֹּאמֶר מְרַדְּכִי, לְהָשִׁיב אֶל-אֲסֹתֶר: אֶל-תִּדְמִי בְּנַפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים. זיד כִּי אִם-הִחֲרַשׁ תִּחְרִישִׁי, בַּעַת הַזֹּאת--רְנוּחַ

והצלה יִעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר, וְאֶת וּבֵית-אֲבִיךָ תִּאֲבֹדוּ; וּמִי יוֹדֵעַ--אִם-לַעֲת כְּזֹאת, הִגַּעַתְּ לַמְּלָכֹת. ^{ז,טו} וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהִשָּׁיב אֶל-מֶרְדֳּכָי. ^{ז,טז} לֵךְ כְּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כּוֹ; וּבִכּוֹן אָבוּא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כִדַּת, וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי, אֲבַדְתִּי. ^{ז,יז} וַיַּעֲבֹר, מֶרְדֳּכָי; וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר. ^{ה,א} וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוּת, וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בַּיִת-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נֹכַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ; וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מְלָכוּתוֹ, בְּבַיִת הַמְּלָכוּת, נֹכַח, פֶּתַח הַבַּיִת. ^{ה,ב} וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, עֹמֶדֶת בַּחֲצַר--נִשְׁאַה חוּ, בְּעֵינָיו; וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר, אֶת-שֵׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֵּׁרְבִיט. ^{ה,ג} וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ, מַה-לָּךְ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה; וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצִי הַמְּלָכוּת, וַיִּנָּתֶן לָךְ. ^{ה,ד} וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ. ^{ה,ה} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מִהְרֹו אֶת-הָמֶן, לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר; וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן, אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשָׂתָה אֶסְתֵּר. ^{ה,ו} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן, מַה-שְּׂאֵלְתְךָ וַיִּנָּתֶן לָךְ; וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצִי הַמְּלָכוּת, וַתַּעַשׂ. ^{ה,ז} וַתַּעַן אֶסְתֵּר, וַתֹּאמֶר: שְׂאֵלְתִי, וּבִקְשָׁתִי. ^{ה,ח} אִם-מְצָאתִי חוּ בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי, וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בִּקְשָׁתִי--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן, אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם, וּמִחָר אֶעֱשֶׂה, כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ. ^{ה,ט} וַיֵּצֵא הָמֶן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב; וְכִרְאוֹת הָמֶן אֶת-מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע מִמֶּנּוּ--וַיִּמְלֵא הָמֶן עַל-מֶרְדֳּכָי, חֲמָה. ^{ה,י} וַיִּתְאַפֵּק הָמֶן, וַיָּבוֹא אֶל-בֵּיתוֹ; וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת-אֶהָבִיו, וְאֶת-זָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ. ^{ה,יא} וַיִּסְפַּר לָהֶם הָמֶן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בָּנָיו; וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. ^{ה,יב} וַיֹּאמֶר, הָמֶן--אֵף לֹא-הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשָׂתָה, כִּי אִם-אוֹתִי; וְגַם-לְמַחֵר אֲנִי קְרוּאָה-לָהּ, עִם-הַמֶּלֶךְ. ^{ה,יג} וְכֹל-זֶה, אֵינְנוּ שׂוֹה לִי: בְּכֹל-עֵת, אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי--יוֹשֵׁב, בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ. ^{ה,יד} וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכֹל-אֶהָבָיו, יַעֲשׂוּ-עִצָּ גְבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה, וּבִבְקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מֶרְדֳּכָי עָלָיו, וּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתָּה שְׂמִיחַ; וַיִּיטֵב הַדְּבַר לְפָנֵי הָמֶן, וַיַּעַשׂ הָעֵץ. {ס}

וַיֵּא בַלִּילָה הַהוּא, נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ; וַיֹּאמֶר, לְהִבִּיֵּא אֶת-סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים, וַיְהִיו נִקְרָאִים, לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. ^{יג} וַיִּמְצָא כְּתוּב, אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֳּכָי עַל-בְּגַתְנָא וְתַרְשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ--מִשְׁמֵרִי, הַסֵּף: אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד, בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ. ^{יג} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מַה-נַּעֲשֶׂה יָקָר וּגְדוּלָה

לְמַרְדֵּכִי, עַל-זֶה; וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרֵתָיו, לֹא-נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, דָּבָר. יֵד
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִי בַחֲצַר; וְהָמוֹן בָּא, לַחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה, יֹאמֶר
לְמַלְכִּי, לְתִלּוֹת אֶת-מֶרְדֵּכִי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לוֹ. יֵה וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ,
אֲלֵיו--הִנֵּה הָמוֹן, עֹמֵד בַּחֲצַר; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבוֹא. יֵה וַיָּבֹאוּ, הָמוֹן, וַיֹּאמֶר
לוֹ הַמֶּלֶךְ, מֵה-לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ; וַיֹּאמֶר הָמוֹן, בְּלִבּוֹ,
לְמִי יַחֲפֹץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי. יֵה וַיֹּאמֶר הָמוֹן, אֶל-הַמֶּלֶךְ:
אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ. יֵה יָבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לְבֶשׂ-בוֹ
הַמֶּלֶךְ; וְסוּס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֹר מַלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ. יֵה
וְנָתַן הַלְּבוֹשׁ וְהַסּוּס, עַל-יַד-אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים, וְהַלְּבִישׁוּ
אֶת-הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ; וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל-הַסּוּס, בְּרַחוּב הָעִיר,
וְקָרְאוּ לְפָנָיו, כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ. יֵה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהָמוֹן, מֵהָר קַח אֶת-הַלְּבוֹשׁ וְאֶת-הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֶׂה-כֵן לְמַרְדֵּכִי
הַיְהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אֶל-תִּפֹּל דָּבָר, מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. יֵה וַיִּקַּח
הָמוֹן אֶת-הַלְּבוֹשׁ וְאֶת-הַסּוּס, וַיִּלְבֹּשׁ אֶת-מֶרְדֵּכִי; וַיִּרְכִּיבֵהוּ, בְּרַחוּב הָעִיר,
וַיִּקְרָא לְפָנָיו, כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ. יֵה וַיֵּשֶׁב מֶרְדֵּכִי
אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ; וְהָמוֹן נִדְחָף אֶל-בֵּיתוֹ, אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ. יֵה וַיִּסְפֹּר הָמוֹן
לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ, וּלְכָל-אֲהָבָיו, אֶת, כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ; וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ
אֲשֶׁתוֹ, אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מֶרְדֵּכִי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא-תוּכַל
לוֹ--כִּי-נִפּוֹל תִּפּוֹל, לְפָנָיו. יֵה עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ;
וַיָּבִיאוּ לְהָבִיא אֶת-הָמוֹן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר. יֵה וַיָּבֵא
הַמֶּלֶךְ וְהָמוֹן, לְשִׁתּוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה. יֵה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן--מֵה-שְּׂאֵלְתֶךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתִנָּתֵן לָךְ; וּמֵה-
בִּקְשֶׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשֵׂ. יֵה וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתֹאמַר--
אִם-מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּנָּתֵן-לִי נַפְשִׁי
בְּשִׂאֵלְתִי, וְעַמִּי בְּבִקְשֶׁתִּי. יֵה כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג
וּלְאַבֵּד; וְאֵלּוֹ לַעֲבָדִים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ, הַחֲרָשְׁתִּי--כִּי אֵין הֵצֵר שָׁנָה,
בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ. {ס}

יֵה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ, וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: מִי הוּא זֶה וְאֵי-זֶה
הוּא, אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן. יֵה וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר--אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, הָמוֹן
הָרַע הַזֶּה; וְהָמוֹן נִבְעֵת, מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. יֵה וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ,
מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן, אֶל-גִּנֶּת, הַבַּיִת; וְהָמוֹן עָמַד, לְבִקְשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה--כִּי רָאָה, כִּי-כָלְתָה אֲלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. יֵה וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנֶּת
הַבַּיִת וְאֶל-בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמוֹן נִפֹּל עַל-הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ,
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבַיִת; הַדָּבָר, יִצָּא מִפִּי
הַמֶּלֶךְ, וּפָנֵי הָמוֹן, חָפוּ. יֵה וַיֹּאמֶר חֲרַבּוֹנָה אֶחָד מִן-הַסָּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ,

גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד
בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו. ^{הי} ויתלו,
את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. {ס}

^{הא} ביום ההוא, נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, את-בית המן,
צ'ר היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר,
מה הוא-לה. ^{הב} ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה,
למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. {ס}

^{הג} ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותבך
ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב
על-היהודים. ^{הד} ויושט המלך לאסתר, את שרבת הזהב; ותקם אסתר,
ותעמד לפני המלך. ^{הה} ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן
לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב
את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד
את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. ^{הו} כי איככה אוכל, וראיתי,
ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי.
{ס}

^{הז} ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה
בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודיים
(בִּיהוּדִים). ^{הח} ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם, בשם המלך,
וחתמו, בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום
בטבעת המלך--אין להשיב. ^{הט} ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש
השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב ככל-אשר-צוה
מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים ונהפחות ושרי המדינות אשר
מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשנו; ואל-היהודים--ככתבם, וכלשונם. ^{הי} ויכתב, בשם המלך
אחשוורוש, ויחתם, בטבעת המלך; וישלח ספרים בידי הרצים בסוסים
רכבי הרקש, האחשתרנים--בני, הרמכים. ^{היא} אשר נתן המלך ליהודים
אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד
את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם, לבוז. ^{היב}
ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחשוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-
עשר, הוא-חדש אדר. ^{היג} פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה,
גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודיים (הִיְהוּדִים) עתודים (עֲתִידִים) ליום
הזה, להנקם מאיביהם. ^{היד} הרצים רכבי הרקש, האחשתרנים, יצאו

מבֹּהֲלִים וּדְחוּפִים, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ; וְהִדַּת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּיכָה. {ס}

ח,טו וּמְרֻדְכֵי יֵצֵא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תִּכְלַת וְחוּר, וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה, וְתִכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמֹן; וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן, צָהֳלָה וְשִׁמְחָה. ח,טז לַיהוּדִים, הִיטָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה, וְשִׁשׁוֹן, וִיקָר. ח,יז וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר, מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ, שִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן לַיהוּדִים, מִשְׁתָּה וְיוֹם טוֹב; וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ, מִתִּיּהָדִים--כִּי-נִפְלַ פְּחַד-הַיְהוּדִים, עֲלֵיהֶם. ט,א וּבְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ אֶדָר, בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ, אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, לְהַעֲשׂוֹת: בַּיּוֹם, אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיבֵי הַיְהוּדִים לְשֵׁלוֹט בָּהֶם, וְנִהְפְּוֹךְ הוּא, אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם. ט,ב נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם, בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ, לְשַׁלַּח יָד, בְּמִבְקָשֵׁי רָעַתָם; וְאִישׁ לֹא-עָמַד לִפְנֵיהֶם, כִּי-נִפְלַ פְּחַדָם עַל-כָּל-הָעַמִּים. ט,ג וְכָל-שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחֻשְׁדָּרָפְנִים וְהַפְּחוֹת, וְעָשִׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ--מִנְשָׂאִים, אֶת-הַיְהוּדִים: כִּי-נִפְלַ פְּחַד-מְרֻדְכֵי, עֲלֵיהֶם. ט,ד כִּי-גָדוֹל מְרֻדְכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ, וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל-הַמְּדִינוֹת: כִּי-הָאִישׁ מְרֻדְכֵי, הוֹלֵךְ וְגָדוֹל. ט,ה וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל-אִיבֵיהֶם, מִכַּת-חֶרֶב וְהָרָג וְאַבְדּוֹן; וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם, כְּרָצוֹנָם. ט,ו וּבְשׁוֹשׁוֹן הַבִּיכָה, הָרְגוּ הַיְהוּדִים

וְאַבְדּוֹ--חֲמֵשׁ מֵאוֹת, {ר}

אִישׁ. {ס} ט,ז וְאֵת {ר}

פְּרִשְׁנֵדְתָא {ס} וְאֵת {ר}

דְּלִפּוֹן, {ס} וְאֵת {ר}

אַסְפְּתָא. {ס} ט,ח וְאֵת {ר}

פוֹרְתָא {ס} וְאֵת {ר}

אַדְלֵיא, {ס} וְאֵת {ר}

אַרִּידְתָא. {ס} ט,ט וְאֵת {ר}

פְּרַמְשְׁתָא {ס} וְאֵת {ר}

אַרִּיסִי, {ס} וְאֵת {ר}

אַרִּידֵי {ס} וְאֵת {ר}

וַיִּזְתָּא. {ס} ט,י עֵשְׂרֵת {ר}

בְּנֵי הָמֶן בֶּן-הַמְּדִתָּא, צָרַר הַיְהוּדִים--הָרְגוּ; וּבִבְזָה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם. ט,יא בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּיכָה--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. ט,יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּיכָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדּוֹ חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֵשְׂרֵת בְּנֵי-הָמֶן--בְּשָׂאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ, מָה עָשׂוּ; וּמָה-שְׂאֵלְתֶךְ וַיִּנְתֶּנּוּ לָךְ, וּמָה-בִּקְשָׁתֶךְ עוֹד וְתַעֲשִׂי. ט,יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יִנְתֶּנּוּ גַם-מָחָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשׁוֹן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם; וְאֵת

עֲשֶׂת בְּנֵי-הַמֶּן, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ. טיז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן, וַתִּנָּתֶן דָּת
 בְּשׁוֹשָׁן; וְאֵת עֲשֶׂת בְּנֵי-הַמֶּן, תָּלוּ. טטו וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים)
 אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן, שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אִישׁ; וּבַבֹּזֶה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם. טטז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
 בְּמַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ וְעָמְדוּ עַל-נַפְשָׁם, וְנוֹחַ מֵאִיְבִיהֶם, וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם,
 חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף; וּבַבֹּזֶה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם. טיז בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה
 עָשָׂר, לְחֹדֶשׁ אֲדָר; וְנוֹחַ, בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשֵׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה
 וּשְׂמֻחָה. טיח וְהַיְהוּדִים (וְהַיְהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, נִקְהֲלוּ בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר
 בּוֹ, וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר, בּוֹ; וְנוֹחַ, בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשֵׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה
 וּשְׂמֻחָה. טיט עַל-כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים), הֵיטְבִים בְּעָרֵי
 הַפְּרוּזֹת--עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, שְׂמֻחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם
 טוֹב; וּמְשַׁלַּח מְנוֹת, אִישׁ לְרֵעֵהוּ. טכ וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכִי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ--
 הַקְּרוּבִים, וְהַרְחוּקִים. טכא לְקִים, עֲלֵיהֶם--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וְאֵת יוֹם-חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה. טכב
 כְּיָמִים, אֲשֶׁר-נָחַו בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיְבִיהֶם, וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם
 מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יָמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה,
 וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמִתְּנוֹת לְאֲבִינָיִם. טכג וְקִבֵּל, הַיְהוּדִים, אֵת
 אֲשֶׁר-הִחֲלוּ, לַעֲשׂוֹת; וְאֵת אֲשֶׁר-כָּתַב מְרַדְּכִי, אֲלֵיהֶם. טכד כִּי הָמֶן
 בֶּן-הַמְּדֵתָא הָאֲגָגִי, צִרַר כָּל-הַיְהוּדִים--חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים, לְאַבְדָם; וְהִפֵּל
 פוֹר הוּא הַגּוֹרֵל, לְהִמָּס וּלְאַבְדָם. טכה וּבְבֹאָהּ, לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, אָמַר
 עַם-הַסֶּפֶר, יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ; וְתָלוּ
 אוֹתוֹ וְאֵת-בְּנָיו, עַל-הָעֵץ. טכו עַל-כֵּן קָרְאוּ לְיָמֵים הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם
 הַפּוּר--עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגֶרֶת הַזֹּאת; וּמָה-רָאוּ עַל-כִּכָּה, וּמָה הִגִּיעַ
 אֲלֵיהֶם. טכז קִיְמוּ וּקְבֵל (וְקִבְלוּ) הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-זָרְעָם וְעַל
 כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבוּר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה,
 כְּכַתְּבָם וְכַזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה. טכח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
 בְּכָל-דָּוָר וְדָוָר, מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה, מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעִיר וְעִיר; וַיְמִי
 הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכְרָם, לֹא-יִסּוּף מְזַרְעָם.

{ס}

טכט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה בֵּת-אֲבִיחַיִל, וּמְרַדְּכִי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-תִּקְוָה:
 לְקִים, אֵת אֲגֶרֶת הַפָּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִית. טל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-
 הַיְהוּדִים, אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מְלָכוֹת, אַחֲשֻׁרוּשׁ: דְּבָרֵי
 שְׁלוֹם, וְאַמֶּת. טלא לְקִים אֶת-יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קִים

עֲלֵיהֶם מְרֹדְכֵי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-
זָרְעָם: דְּבַרֵי הַצּוֹמוֹת, וְזַעֲקָתָם. ט, לֵב וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר--קַיִם, דְּבַרֵי הַפְּרִים
הָאֵלֶּה; וְנִכְתָּב, בְּסֵפֶר. { ס }

י, א וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ (אַחַשְׁוֵרֶשׁ) מִס עַל-הָאָרֶץ, וְאֵיִי הָיִם. יב וְכָל-
מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ, וְגִבוּרָתוֹ, וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרֹדְכֵי, אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ--הַלּוֹא-הֵם
כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבַרֵי הַיָּמִים, לְמַלְכֵי, מְדֵי וּפְרָס. יג כִּי מְרֹדְכֵי הַיְהוּדִי,
מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ, וְגָדוֹל לַיְהוּדִים, וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו--דָּרֵשׁ טוֹב
לְעַמּוֹ, וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-זָרְעוֹ. { ש }